

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1597/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., ..., ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 385/15 од 11.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремена и недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 385/15 од 11.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 598/14 од 25.02.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова исплати износ од 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.02.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете износ од 2.500,00 динара, а ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 54.500,00 динара, са законском затезном каматом од 25.02.2015. године до исплате као и износ од 10.400,00 динара, на име таксе на тужбу и одлуку суда.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 385/15 од 11.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда садржана у ставу првом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова исплати износ од 40.000,00 динара, а на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.02.2015. године до исплате. Одбијен је као неоснован тужбени захтев на име претрпљених физичких болова у висини разлике од досуђеног до траженог износа од 50.000,00 динара и на име страха у висини разлике од досуђеног до траженог износа од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011,

49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018 и 18/20) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

У смислу члана 410. став 2. ЗПП ревизија је недозвољена, између осталог, ако ревизија није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат (тачка 2) и ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (тачка 5).

Према стању у списима тужени је радње у поступку до његовог правноснажног окончања предузимао лично. Ревизију од 13.08.2015. године, тужени је поднео лично, што је у супротности са одредбом члана 85. став 6. ЗПП.

Из наведеног разлога се, сагласно члану 410. став 2. тачка 2. ЗПП предметна ревизија није дозвољена.

Осим тога, ревизија туженог је неблаговремена, у смислу одредбе члана 403. став 1. ЗПП којом је прописано да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према стању у списима, тужени је оверени препис другостепене пресуде, примио 10.07.2015. године, тако да је последњи дан рока за изјављивање ревизије био 10.08.2015. године (понедељак-радни дан), а ревизија је изјављена 13.08.2015. године. Како је тужилац ревизију изјавио након истека рока од 30 дана од дана достављања другостепене пресуде, то је ревизија туженог, у смислу напред цитиране законске одредбе, неблаговремена.

Из наведених разлога, у конкретном случају, нема услова за оцену дозвољености ревизије туженог у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић